

Arrest

nr. 242 026 van 8 oktober 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. PIRARD
Boeshovenweg 13
3840 BORGLOON

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 30 april 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 maart 2020 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2020 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat M. PIRARD verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 2 juli 2019 een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De verwerende partij trof op 25 maart 2020 een beslissing waarbij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Dit is de thans bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

*“[D.M.]
nationaliteit: Turkije
[...]*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene haalt aan dat hij zijn aanvraag onmogelijk kan indienen vanuit Turkije daar zijn leven er in gevaar zou zijn. Het is echter aan betrokkene om zijn beweringen te staven met een begin van bewijs. Betrokkene beperkt zich tot blote beweringen. Echter hij brengt geen concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken, feiten. Deze loutere bewering kan dan ook niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid.

Verder stelt betrokkene dat het niet is omdat hij geen beroep heeft gedaan op het statuut van politiek vluchteling dat hij zonder gevaar voor eigen leven terug kan keren naar zijn eigen land. Dit wordt echter door onze diensten niet ontkend maar wederom is het aan betrokkene om zijn “gevaar” te staven met een bewijs. Betrokkene laat echter na zijn bewering te staven met nog maar een begin van bewijs. Aldus kan dit niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid.

De overige elementen (wenst asiel aan te vragen, nooit in aanraking te zijn geweest met politie of gerecht, geen gevaar zijn voor openbare orde of nationale veiligheid, geen overlast bezorgen, zich met zijn eigen middelen te weten handhaven) worden door betrokkene advocaat aangehaald in de gegrondheid. Deze elementen kunnen dan ook het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.

De aanvraag kan gebeuren in het land van herkomst.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verwerende partij werpt in haar nota op dat het beroep laattijdig is. Ter terechtzitting doet zij afstand van deze exceptie. Er dient hierover dan ook geen uitspraak meer te worden gedaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de synthesesamenvatting kan onder het kopje “De middelen” het volgende worden gelezen:

“Verzoeker voert een schending aan van artikel 9 bis § 1 Vw.

Verwerende partij stelt dat het verzoek onontvankelijk zou zijn omdat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt dat zijn leven in Turkije in gevaar zou zijn. Verzoeker zou zich beperken tot loutere beweringen zonder concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten bij te brengen.

Overwegende dat verzoeker bij zijn aanvraag d.d 2 juli 2019 stelde dat zijn leven in Turkije in gevaar was.

Dat pas bij beslissing d.d.25.03.2020 aan verzoeker werd gemeld dat hij hiervan geen begin van bewijs had bijgebracht.

Dat het voor verzoeker thans onmogelijk is om nog bewijsstukken bij te brengen.

Dat door alzo te beslissen de verwerende partij zelf de ontvankelijkheidsvereiste onmogelijk maakt en alzo artikel 9 bis § 1 Wv schendt."

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker in de synthesesmemorie een totaal nieuwe argumentatie ontwikkelt ter ondersteuning van een schending van artikel 9 bis, §1 van de Vreemdelingenwet, die niet kan worden gelezen in het verzoekschrift.

Onder het kopje "E/ ERNSTIGE MIDDELEN" van zijn verzoekschrift had verzoeker immers het volgende betoogd:

"1)

Aangaande de gegrondheid van het beroep:

Verwerende partij stelt in haar bestreden beslissing dat het verzoekschrift van verzoeker onontvankelijk zou zijn om redenen die in supra reeds werden aangehaald.

Verwerende partij schendt hierbij wel art. 9bis § 1 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien de Vreemdelingenwet een uitzondering voorziet op het feit dat normalerwijze de aanvraag van de machtiging tot verblijf moet worden gedaan bij de Belgische diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst.

Dat de vreemdeling die zich in buitengewone omstandigheden bevindt deze machtiging kan vragen van uit zijn verblijfplaats in België.

Conform de omzendbrief van 15 december 1998, kunnen naast de specifieke medische situatie ook nog andere buitengewone omstandigheden worden aangehaald, welke in logisch verband staan met de onmogelijkheid of onhaalbaarheid van een tijdelijk verblijf in het land van herkomst.

Dat in deze gevallen de vreemdeling moet aantonen dat het onmogelijk of bijzonder moeilijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst of naar een land waar hij tot verblijf is toegelaten, om de betrokken machtiging aan te vragen.

Dat ook in het nieuwe artikel 9bis van de Vreemdelingenwet het begrip buitengewone omstandigheden op die manier kan geïnterpreteerd worden.

Dat uit het administratief dossier blijkt dat het voor verzoeker onmogelijk en ontverantwoord is deze vraag in zijn land van herkomst te doen gelet op zijn financiële situatie.

Bovendien impliceert de interpretatie die volgens die Dienst Vreemdelingenzaken aan de begrippen "verblijfplaats of plaats van oponthoudt in het buitenland" moet gegeven worden respectievelijk een "stabiele plaats in het land van herkomst die niet de woonplaats van de vreemdeling in het betrokken land is" en een "voorafgaande verplaatsing van het land van oorsprong naar een derde land, waar de vreemdeling op niet-precaire wijze verblijft, m.a.w op een legale wijze voor een periode van meer dan 3 maand."

Dergelijke verblijfstitel dient op de Belgische diplomatieke post voorgelegd te worden.

Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waar deze herhaaldelijk stelt dat er bovendien een belangenafweging dient te gebeuren tussen enerzijds het doel en de gevolgen van de

administratieve voorschriften voorzien in artikel 9bis Vreemdelingenwet en, anderzijds de min of meer gemakkelijke toepassing ervan en de ongemakken die dit veroorzaakt in een concreet geval.

Indien de ongemakken niet in verhouding staan tot het beoogde doel en de beoogde gevolgen, dan is de administratieve handeling (buitengewoon) nadelig voor de betrokkene en kunnen buitengewone omstandigheden ingeroepen worden.

Verzoeker meent dan ook dat hij wegens de vermelde buitengewone omstandigheden in zijn aanvraag in de mogelijkheid verkeert om zijn aanvraag conform artikel 9bis § 1 in te dienen.

Dat verwerende partij alzo artikel 9bis § 1 Vreemdelingenwet heeft geschonden, reden waarom de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.”

3.3. Naar luid van artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad in voorkomend geval “uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat betreft de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”.

3.4. Artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de partijen en hun advocaat ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling mogen voordragen en dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota zijn uiteengezet.

3.5. Een middel moet in principe in het inleidend verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas later aan het licht komt. Het is ook nieuw indien het in het verzoekschrift is ontwikkeld, doch indien er in latere procedurestukken, zoals in de synthesememorie, een andere invulling of draagwijdte aan wordt gegeven (cf. RvS 26 juni 2014, nr. 227.901).

3.6. Het blijkt niet dat verzoeker enkel in het stadium van het indienen van de synthesememorie een andere invulling of draagwijdte aan het middel, ontwikkeld in het verzoekschrift, kon geven. Zulks wordt ook niet aangetoond ter terechtzitting.

3.7. Aangezien de synthesememorie geen middel bevat dat in aanmerking kan worden genomen, dient het beroep te worden verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA